

Република Србија
УПРАВНИ СУД
16 У 1747/13
13.02.2014. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Стева Ђурановића, председника већа, Гордане Гајић Салзбергер и Гордане Богдановић, чланова већа, са судијским саветником Миром Стевић Капус, као записничарем, решавајући у управном спору по тужби тужиоца Т. Д., ... Р., поднетој против решења Министарства унутрашњих послова Републике Србије 03/10 број 204-2-2986/2012 од 03.12.2012. године, у предмету отпуста из држављанства, у нејавној седници већа одржаној дана 13.02.2014. године, донео је

ПРЕСУДУ

Тужба **СЕ ОДБИЈА.**

Образложење

Оспореним решењем одбијен је захтев за отпуст из држављанства Републике Србије Т. (А.) Д., рођеног xxxx године у месту Б.-Немачка.

Тужбом поднетом Управном суду дана 05.02.2013. године, тужилац је оспорио законитост решења туженог органа, наводећи да је дана 11.01.2013.године уписан у војну евиденцију о чему прилаже доказ-фотокопију личног картона да је уведен у војну евиденцију дана 11.01.2013.године. Предложио је да суд тужбу уважи и оспорено решење поништи.

У одговору на тужбу тужени орган је остао при наводима датим у образложењу оспореног решења и предложио да суд тужбу одбије као неосновану.

Управни суд је у смислу члана 33. став 2. Закона о управним споровима

("Службени гласник РС" бр. 111/09), решио предмет спора без одржавања усмене расправе сматрајући да је предмет спора такав да очигледно не изискује непосредно саслушање странака и посебно утврђивање чињеничног стања.

Испитујући законитост оспореног решења у границама захтева из тужбе у смислу одредбе члана 41. став 1. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС" број 111/09), оценом навода изнетих у тужби, одговора на тужбу и списка ове управне ствари, Управни суд је нашао да тужба није основана.

Из образложења оспореног решења произлази да је тужени орган одбио захтев тужиоца за отпуст из држављанства Републике Србије јер је утврдио да тужилац не испуњава услове за отпуст из држављанства Републике Србије прописане одредбом члана 28. став 1. тачка 2. Закона о држављанству Републике Србије ("Службени гласник РС" број 135/04 ... 90/07), због постојања сметњи у погледу војне обавезе што произлази из акта Министарства одбране, Сектора за људске ресурсе, Управа за обавезе одбране број 3136-4 од 06.11.2012. године. Овим актом Министарство одбране је одбило да да сагласност да се тужиоцу одобри отпуст из држављанства применом члана 65. и члана 135. став 5. Закона о војној, радној и материјалној обавези налазећи да није извршио обавезе прописане овим законом.

Правилно је, по оцени суда, тужени орган одбио захтев тужиоца за отпуст из држављанства Републике Србије дајући за своју одлуку на закону засноване разлоге које прихвата и овај суд. Одредбама члана 28. став 1. тачка 2. Закона о држављанству Републике Србије, прописано је да држављанину Републике Србије, држављанство Републике Србије престаје отпустом ако поднесе захтев за отпуст и ако испуњава следеће услове. 1) да је навршио 18 година живота, 2) да нема сметњи у погледу војне обавезе; 3) да је измирио порез и друге законске обавезе у Републици Србији; 4) да је регулисао имовинско-правне обавезе из брачног односа и односа родитеља и деце према лицима која живе у Републици Србији ; 5) да се против њега у Републици Србији не води кривични поступак за кривична дела за која се гони по службеној дужности, ако је у Републици Србији осуђен на казну затвора-да је ту казну издржао и 6) да има страно држављанство, или доказ да ће бити примљен у страно држављанство. Како је у проведеном поступку утврђено, а што тужилац тужбом и не спори, да тужилац није извршио обавезе прописане Законом о војној, радној и материјалној обавези (није уведен у војну евиденцију код надлежног територијалног органа), то је, по оцени суда, правилно тужени орган,

сагласно одредби члана 28. став 1. тачка 2. Закона о држављанству Републике Србије, одбио захтев тужиоца за отпуст из држављанства Републике Србије.

Суд је ценио наводе тужиоца да је уз тужбу доставио доказ који се односи на испуњење услова у погледу војне обавезе, али налази да су исти без утицаја на другачије одлучивање у овој правној ствари пошто суд утврђује законитост управног акта а тужени орган приликом одлучивања о захтеву тужиоца није имао доказе који се односе на то да нема сметњи за тужиоца у погледу војне обавезе.

Са изнетих разлога, Управни суд је, применом одредбе члана 40. став 2. Закона о управним споровима (“Службени гласник РС”, бр. 111/09), одлучио као у диспозитиву пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
Дана 13.02.2014. године, 16 У 1747/13

Записничар
Мира Стевић Капус,с.р.

Председник већа-судија
Стева Ђурановић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић

AJ/AM